

Van Becskereknek szép számu, művelt és értelmes fiatalja, mely egy kis jó akarral minden irányban pezsgővé változthatná társas életünket.

Azonban e parányi jó akaratot és erőt nem tömörítjük egységesen és nyomatékosan, hathatósan működő összerővé a társas egyesülés által. Mindnyájan tudjuk, hogy az asszociáció nagy eredmények szülője a közélet minden ágában; és mégis elkülvöljük, szeparáljuk egymást s szétforgácsoljuk erőnket. Mindegyikünk olyan, mint a pusztai fa: magában áll és elsorvad magában. Ha akadna köztünk egy Petőfi, már régen ránk kiáltotta volna sujtó szavait: „Jaj az olyan kertnek, — melyben mint ti, olyan virágok teremnek!”

Az önbírálatnak ezen igaz, mindegyünk által egyaránt érzett kifejezése érdemes arra, hogy eredménye okulás legyen. Ne olyan, mely szalmatüzzel lobbot vet s azután visszacsúszik a tepsőbe; hanem olyan, mely tettekkel mutatja, hogy javulni akar; javulni egyesült erővel; mert valóban, javulásnak mondhatni minden olya cselekvést, mely a társadalmilag „semmitől” az erők egyesítése után valamit terem.

Nem vagyok megbizva senkinek nevében beszélni, de tudom, hogy mindnyájunk lelkéből beszéltem.

Sőt már tett tanuskodik, hogy a tehetetlenség jajgatását gyógyításra ható törekvés váltotta fel.

Általános volt ugyanis az óhaj oly kör után, mely ifjúságunknak színt-javát befogadva, az egyesülés által hatványozott szellemi és anyagi erő révén nemesebb mázzal vonja be társas életünket; egyesítse a kellemest a hasznossal; telepet, nyughelyet adjon a mindennapi élet ügye-baja után, művelt emberhez illő módon pihenni a szórakozni vágyó kedélynek; érintkezési pontjait szolgáljon azoknak, kiket a hivatászerű elfoglaltság keveset hoz össze.

Ha a jelek nem csalnak, — pedig komolyságból ítélem, nem hisszük, hogy csaknem — nem pillanatnyi föllobbanás azon mozgalom, mely Nagy-Becskerek fiatalja között egy ifjúsági társas kör alakítása iránt újabb megindult és már annyira haladt, hogy a kézen forgó ivelen aláírók szép száma, a végleges alakulás stádiumában levő társas körnek szellemi és anyagi tekintetben elegendő biztosítékot nyújthat.

Nincsen ugyan még itt az ideje, hogy magásra kiszegessük a céget; de idején levőnek találjuk örömetlen felhíni Nagy-Becskereknek művelt fiataljait, hogy mentől többben gyülekezzenek az ifjúsági társas körnek talán nem sokára kibontandó zászlója alá!

— ss —

Nagy-Becskerek

városának a hó 3., 4. és folytatólag 6-án tartott közgyűlésén tárgyalattott azon érdekes tárgysorozatot, melynek minden egyes tételéről mult számunkban kimerítő közleményt adtunk:

Az állandó választmány javaslatai jobbra elfogadtattak; csupán a kézbesítők alkalmazása iránt czélba vett intézkedés vettelt el, mivel az állandó választmány javaslata nem egyezett meg a törvényvel. Az 1875. X. czikk ugyanis azt mondja, hogy bíróságok székhelyein bírósági szolgák által történik a kézbesítés; már pedig Becskerek bírósági székhely lévén, itt nem a városi község, hanem a törvényszék és járásbíró tartozik kézbesítő közegekről gondoskodni.

Hozzászólás tárgyát képezte továbbá a főgymnázium ügye. Közöltetett egy időközben érkezett miniszteri leirat, mely szerint az állam jelenlegi finansziális helyzete nem engedvén meg Becskereken felállítandó állami főgymnázium emelését, a város ebéli kérelmének hely nem adható. — A város azonban magában, vajjon okos dolog-e még tovább is menni, midőn a sergeant megállott.

— Sacrebleu! — kiáltá halk hangon, — az ott a lámpa!

— A lámpa! — kérdém melléje lépve. — Lehetséges-e?

És elképvede bámultam reá. Csakugyan a kapucinus-zárda vén lámpája volt. Soha sem gyújtották ezt meg, s pedig épen azon egyérű okból, mert a kapucinusok még 1792-ben elmentek, és Hünneburgban a tyukokkal mennek alunni az emberek. De Burrusnak, az éji őrnök, ki előre gondolta, hogy az éjjel sokan leiszszak magukat, azon istenes szándéka támadt, hogy a lámpába gerygyát dugott, nehogy az emberek belepotyogjanak az árokba, mely a vén zárda mentében húzódik.

Megnéztük közelről a lámpát. A gyertya hamva oly vastag volt, mint az öklöm; ha a szél kissé fúj, a hamv ismét föllobbant és sziporkázott, miért is nagyban hasonlított az üstökzhöz.

Midőn minezt töröl-hegyről szemügyre vettük, kiáltani akartam a többiek után; de a sergeant így szólott:

— Hallgasson ön; Ha tudnák, hogy mi egy lámpát készültünk megtámadni, szépen kinevetnének bennünket. Tehát csönd!

Erre az elzordasodott láncot ketté vágta, és a lámpa nagy zajjal, csörömpöléssel földre zuhant; mire mi „ill a berek, nád a kert”, haza futottunk.

A többiek még jó ideig várokoztak; de miután az üstökös kialudt, bátorságot vettek maguknak — lefeküdni és elaludni.

Mánap egész Hünneburgban el volt terjedve a hír, hogy az üstökös kialudt, mert

minden követ meg akar mozdítani és petíció-nálmi fog az országgyűlésnél. — Ha ez sem vezet sikerre, akkor a piarista rend fog föl-szólítani, hogy szerződése betöltéséül legalább hat osztályra emelje a mostani algyimnáziumot és ez esetben, a rend vagyoni viszonyai és helybeli szűkörü alapja iránt való tekintetből a város késznek ajánlkozik, az esetleg — világi tanárok alkalmazásából eredhető — fizetési többletet pótolni.

Vitát idézett elő Nikiforovics Éta tanácsnok kérvénye is, az elavult kórházi illetek beszedése tekintetében jutalomdíj iránt, és a kérelemnek a vita befejezte után hely adatott — A közgyűlés eme határozata méltányos is; mert jó lehet a tisztviselőnek kötelességből és nem jutalomdíj-vágyból kell buzgólnia a neki beosztott ügyek körül: mindazáltal méltánytalanság volna, tekintetbe nem venni azt, hogy egyrészt a beszedendő kórházi illetek rész-giek, behajthatlanok képzelhetők; hogy másrészt beszedésük, a kórházban apolt egyének illetőségének, jelenlegi lakhelyének sat. kipuhatolása miatt nagy fáradságba kerül és hogy Nikiforovics Éta e fáradságra kötelességén kívül, merőben hivatalos buzgalomból szánta magát és így kérvényével méltatlanul utasított volna el; mert az elmozdítás ebéli hivatalos buzgóságát bizonyára lehosztandotta.

A napi rend többi tárgyaira nézve az állandó választmány értelmében történt határozat és végül Fritz Jakabnak 40 ft. előleg iránt beadott folyamodványa helytadolag egy havi illeték azaz 33 frt. engedélyezésével intéz-tetett el.

Egy kis helyreigazítás.

Minden kegyurnak van joga, ha ugyan jogát gyakorolni akarja, pártfogása alatt álló intézeteknek mikénti vezetéséről meggyőződést szerezni. Ezt tette t. polgármester úr — miként a „Torontál” 35. számából értesülünk — a város (mint kegyur) nevében az állandó választmányhoz benyújtott jelentésében, midőn némely vizsgálatok alatt intézetünket látogatóival szerencsétlét; úgy hiszem, akkor elég alkalma nyílt meggyőződhetni, miszerint nemcsak a két felelített tanár buzgólkodása, (kik körül az egyik az intézet egyik osztályában sem adott elő magyar nyelvet) hanem az összes tanári kar össz-működése következtében érhető el az annyira kiemelt haladás; mert többi tanártársam sem adott spanyolul vagy chinaiul elő, hanem magyarul. De meg kell jegyezmem, hogy a két alsóbb osztályban, hol a német és szerb elem tulnyomó, a német nyelven való előadás okvetlenül szükséges, ha czélhoz kívánunk jutni.

Különbö ki fáradozásának köszönhető a siker, s mily eredmény mutatkozott általában, azt az illetékesebb kir. főigazgató már meg-bírált; de ha már t. polgármester úr akar bírálatot mondani, azt egy intézettel szemben ne subjective, mások rovására, hanem objective tegye.

És, honnét szerzett magának t. polgármester úr oly biztos tudomást, hogy intézetünk igazgatója épen a két megnevezett egyént kérte ki magának? Ezeket ép úgy, mint minket a véletlen, vagy ha úgy tetszik, rendünk kormányja helyezte ide; vagy tán t. polgármester úr titkos összeköttetésben áll rendkormányzónkkal?

Ezzel tartozom az igazságnak, de tartozom becsületünknek is, nehogy germanizátoroknak s egyáltalában olyanoknak tartassunk, kik kötelességöknek kevésbé feleltek meg. Sapiienti sat.

Az igazgató úr távollétében:
Oszvald,
gymnáziumi tanár.

HIRHARANG.

* **A társas életből.** Minden évben kedve kerekedik egy-egy népe nékes truppna, hogy nyakába vegye nagy Magyarországot és

hintse a német Hanswurst-műveltség konkolyát. Nem előadásaink magvas volta által akar az ilyen fajta népség hódítani, mert hiszen amit előad, az a német sörcsarnok-poézis kohójából kerül ki; nem a dalművészet kellemes és behízelgő hangjával akar hatni; mert hiszen férfi- és nőtagjainak torka a spelunkák füstjétől rekedt meg. Hanem az, ami által közönséget szerez az ilyen népekes had, nem egyéb, mint a legszemtelenebb kétértelműség és ocsmány mozdulatok, melyekből aljas romlottság vgyorog ki. Az ér-zékiséget, az idegeket csiklandoztatják piszkos zöngedelmeikkel és a tisztelt publikum nevet nekik, tapsol és — fizet. — Mire támaszkodnak, mire számítanak a „Sänger-Gesellschaft-ok”? A hallgatóság romlottságára vagy legalább arra, hogy szívesen akar romlani. Ha férfiak nézik, hallgatják őket, még hagyján! De nők?! — A gyöngye nem, a szép nem, a szende nem, melynek egyik legvonzóbb vonása a szemérem: pirulás nélkül nem hallgathatja. — E bőjti prédikáció nem teoria, hanem kézzel fogható praxis. Ott virágzott a „Korona” vendéglőben és olykor Fischernél több egy heténél. Neumann Száminak három tagból álló „Sänger-társasága” ütötte fel sátorfáját és úgy látszik, hogy erősen pénzelt, mert még csak e hét elején valósította meg szándékát és „Minnesänger”-jeivel elkotródott, minek nem kis örömmel néztünk elé.

* **Ekszerék árverése.** Mult pénteken és folytatólag szombaton árvereztettek el Zimmerer Nándor nagy-becskeréki volt ekszerész bolti cikkeit, a kir. törvényszék üléstermében. Sok kíváncsi tödült oda és mindenki, aki tehette, igerkezett jutányos áron egy-egy darab ekszerhez jutni.

* **Ismét a Bégazóhajtóról.** A kis csavargózós augusztus 30-án megint próbautat tett s noha a víz állása igen sekély, mégis előre haladt. A temesvári-józsefvárosi dohánygyárnál megakadt ugyan, de onnét azután fürgén ment Szent-Mihálynak. Pár óra múlva visszatért a gőzös, a rajta levő utasokkal, rendez állóhelyére. Most már — írja a N. T. Z. — van reménység, hogy kedves szomszédainkat, a nagy-becskerékieket, látogatásunkkal meglephetjük.

* **Színész honvédfőhadnagy.** A temesvári német nyári színkör tagjaira szomorú napok járnak. Utóbb is a helyiség házi ura a hátralekös bér biztosítására lefoglalta az előadásra váltott jegyekért begyűlt összeget és a szegény színészek most nyomorral küzdenek. Köztük van Katerfeld Frigyes, a torontálmezei honvédegytel által igazolt, a Miklós-huszárokhöz tartozott főhadnagy, aki most a legnagyobb inségben simlódik családjával együtt. A „Temesi I.” könyvirodalmányokat gyűjt javára.

* **Katoná-célvezés.** A cs. és kir. közös hadsereg és m. kir. honvédség biztosító bizottsága hirdetményt bocsátott ki, melyben az élelmezési ajánlatok beadására záros határidőül f. é. szeptember 16-ának d. e. 11 óráját tűzi ki. A nagy-becskeréki katonaság (sorhad és honvédség) részére vállalkozó szállítónak, ajánlatához 1190 folt kell benyújtani.

* **A casino-kertből.** Városunknak e kedves, de nem eléggé méltányolt sétatelje nem a legjobb felügyeletben részesül. A szünidő kellemét élvező deakok vesik be nevüket a sárguló lombu fák lehántott kérgebe örök emlékül és a letródeltd padtámlányokba. Kár reá nem koppantani a rongalók körmeire!

* **A vörhenyben.** f. é. aug. 26-tól szept. 3-áig bezárólag 14 gyermek halt el.

* **Fel Hercegovinába!** Szt. P. és N. Lj., mindketten irnokok a nagy-becskeréki kir. járásbírósnál, fölvevén havi fizetésüket, Becskerekre egyszerre adósságaik hátrahagyásával, elutáltak. Hirt járt az egész városban, hogy Hercegovinába mentek küzdeni a szegény, sajnálatra méltó rájáért. Hihetőleg neutralitásunk tudata szállta meg szívüket vagy talán erszényüket: elég az ahoz, később ismét azt híresztelték a városban, hogy ők nem Marsnak vér-áztatta mezőit, hanem a szelid, szerb

Thália papnőit látogatták meg Temesvárott; és innét megint visszatérnek, „megfogya bár, de törve nem,” körünkbe. Tényleg azonban Belgrádban időznek és onnét anyuk által izentetik, hogy készek visszajönni, ha a járásbírósg ajtó ismét megnyílnának számukra. Örvedenénk, ha a poetikusnak kezdett kalandnak ily prózai vége lenne.

* **Változás gymnáziumunk tanári karában.** Marek Ferencz ur, a kegyes rend egyik tevékeny tagja, Becskerekre Nagy-Károlyba helyeztetett át és helyébe Hantz J. ur jó ide. —

* **Kitüntetés.** Az uj-vidéki iparkiallításra a Kellner Ferencz helybeli vasáros és Derler József lakatos által fölállított és szabadalmazott szántó-, vető- és boronáló gép, mely e három munkát egyszerre végzi, arany éremmel, mint első rendű jutalommal, tüntettetett ki.

* **Dániel Béla,** m. k. honvédszázados, alispán urunk fia, az u. n. cukorbetegségben szenved. Miként örömmel értesülünk, a százados úr dr. Segen gyógykezelése alatt, ki e betegség orvoslásában a legkitűnőbb specialista, — annyira felépült, hogy a franzsbadi és karlsbadi gyögműd befejezése után egészségben térhet vissza.

* **Gyilkosság.** Folyó hó 5-én esti 8^{1/2} órakor Arsinov-Jaksics Misa, n.-becskereki lakos, nagybátyját Arsinov Stévát a helybeli szőlőben vasvillával agyonütötte. — A gyilkosság okául a nyomozások következőket derítettek ki. Arsinov-Jaksics Misa a szőlő tulajdonosa iránt pendított, ezt azonban elveszté és szombaton, azaz f. hó 4-én a kérdéses szőlő a mostani tulajdonosnak, Arsinov Stévának bírólag átadott. Vasárnap (5-én) megjelent a gyilkos nagybátyjának és kérde őt: miért rabolta el tőle a szőlőt? Mire Arsinov Stéva feleletül adá, hogy ő azt jogosan szerezte és jogosan bírja. Erre öcsése a vasvillával 5 ütést irányzott Stéva fejére s ennek következtében a nagybátyja holtan rogyott a földre. Ez eset tanuja volt egyik vinczellér, aki még biztatta a gyilkost, hogy bányját ölje meg, és akkor a gyilkos a vinczellér ellen fordult s ezt is ártalmatlanná akarta tenni; azonban a vinczellér idejekorán megmenekült. A gyilkos megszökött és a rendőrség szorgos kutatása- és nyomozásának mindaddig nem sikerült őt megkeríteni. Arsinov Stéva hullája a kir. törvényszéki orvos által e hó 6-án boncoltatott.

* **Egyházi közgyűlés.** A bánati ág. hitv. ev. egyházmegye folyó év és hó 15-én N.-Becskereken tartandja meg rendes évi közgyűlést, mely alkalommal tiszt. Kernisch Adólf sándorfalvi lelkész úr tartandja az egyházi szónoklatot magyar nyelven. Az egyházi élet fejlesztésére vonatkozó egyéb fontos tárgyak között napirendre fog kerülni egy, e lapok hátsó részén is közölt püspöki körlevelé, mely az evang. lelkészeket hazafias gondolkodásuk tekintetben nyilatkozásra szólítja fel. Nem kéltünk, miszerint az egész bánati evang. lelkészség ezirányban egyhangulag hazafiasan fog nyilatkozni. Egyébiránt kötelességünknek tartandjuk, egyútlal lefolyásáról a főbb mozzanatokról annak idején megemlékezni.

IRODALOM.

* **A „Vasárnapi Ujság”** 36. száma Plimsoft Sámuel életrajzát és arcképét, „A stureci hegytető” című versét Dalmadynak, Souvestre elbeszélését: „Loriot apó”, tudósítást az előpataki term. tudom. gyűlésről sat. tartalmaz.

* **A „Divat-nefelejtés”** 27. száma Kiss Józseftől verset, László Mihálytól elbeszélést, „A paradicsom hőse”, Schlegeltől beszélt: „A viharból” és tárcát sat. foglal magában.

* **Az „Uj idők”** 36. számában egy essai „Hazai és kulturtörténetirás”, „A megváltóról”, Benedek A. költeménye; Almandin beszélt: „Touristák küzdelméi”; „Szomorú vigasz” Herwegh költeménye; „Pillanatnyi igazságok.”

verejtékcsépek hullottak alá; keze homlokának redőt akarta elsimítani, de azok nem akartak eltűnni, mintha örület véste volna őket. Azután lehajlott, összeszedte a virágokat és szótlanul, amint jött, ment a pagony felé.

Irma pedig ajultan rogyott le a székről s ott hevert a padlón eszméletlenül himző ke-rette mellett.

III.

A Balaton tava reggeli pompájában diszlett. Tengerzöld víze habos karimájú hullámokat vetett és égre felkapaszkodó nap s az a bárányfelhő, mely magánosan lebegett az azurkék mennybolton, százzszorosan visszaverődve tükrözödték le a hullámokban. A fel-fellebbenő szellő átkapkodott egy-egy accordot a zenéből, melyet a balaton-fürdői sétányon a fürdővendégeknek ébresztőül húzott Farkas Miska győri bandája.

Nem ébresztöje, hanem halotti zenéje volt ez Bálintnak. Hulláját a tihányi sziklák alján vetette ki a Balaton és a bokréta, melléhez szorítva, ott volt a halál hidegtől fagyos ujjai között. —

Ha nem lehetett azé, kihez szíve vonzotta; lett ő is, mint már annyian, a „Balaton völegénye.”

Irma pedig kénytelen volt az ifju tölgy helyett a vén törzsököt választani és ő is csakhamar elhervadt mellőle.

Atok van Bálint öngyilkossága óta a Balaton taván. Apad szüntelenül és felő, hogy nem sokára ott, ahol jelenleg a „magyar tenger” hullámai zumbognak, fővenyes sivatag fog elterülni.

Vacano E. meséje; ér-
valok fogla

Kevés „szabadkőmű-
rika az, a
művésseg
jairól.

Pedig léte-
nének, ma-
nak; talán
tünk fekszik
látszik, czei-
meretének
alkalmat, ho-
híreből ismer-
szövetséget,
irt irat alapján
kedhessünk.

Furcsa
szabadkőműve-
annyi átokkal
egyházból ve-
egészen Salm-
viszik vissza.
derítette, hogy
csakis a Krisz-
kozna.

530-ban
eltökélte magá-
Afrikában bev-
meghonosítja,
dolga szemlé-
hanem munka
tehat, melynek
zetes társult a
gedelmességgel
vadászlatot re-
vala s azért a
laktak, megm-
plomokat épít-
gyarapodott,
telepítettek
Akkor főké-
a matematika
az ujon belep-
tapasztaltabb t-
zetházak épít-
szerzetek Nem-
országban elág-
alapítóleveleket
gok is beleté-
osztályából egy-
tály keletkezett
osztálya. Ezek-
tek s a rend-
Mintán a szer-
laikusokra rul-
magoknak leg-
Később ez is

*) Der Freim-
vorrtheilire
richtung und
von J. U. D.

A városi
338. számú köz-
tették: hogy a
75 mázsa petró-
napján delután
árlejtés fog tar-
bánatpénzzel ell-
Az árlejé-
árlejtés napjái-
kinthetők.

Kelt N.-E-

3554. sz. k. l. 1875

A városi
338. számú köz-
tették: hogy a
75 mázsa petró-
napján delután
árlejtés fog tar-
bánatpénzzel ell-
Az árlejé-
árlejtés napjái-
kinthetők.

Kelt N.-E-

3. 3554.

Auf Grund
31. Juli 1873,
gebrüdt, daß
thigen 75 Centm-
am 19. Septemb-
fiadt. Rathhaale
luftigen mit dem
Die Vicitat
ftunden bis zum
eingefahren werden.
Gr.-Becskere

Br. 3554.

Услед за-
лжа 1873, бр. 33
he se radi naob-
петролеума 19.
у овонарошкој
се подузимају
Лицитацона
това до дана ли-
У Бел.-Бев-

10009. sz. 1875.

Pály
Az 1874.
év január 1-én
tek. Torontálme-
z alatt hozott határ

Vacano E. elbeszélése; „Az anya“, Andersen meséje; „Érdekes tárcaczkik, és a rendes rovatok foglalatnak.

CSARNOK.

A szabadkőművesség.*)

Kevés ember van, aki ne hallott volna „szabadkőművességről“; és mégis szerfölött ritka az, aki helyes nézettel bír a szabadkőművesség eredetéről, szervezete- és végcéljáról.

Pedig tömérdek iratok, terjedelmes munkák léteznek, melyek a mondott szövetségről szólnak; talán a legújabb köztük az, mely előtűnik fekszik és minthogy ennek szerzője, úgy látszik, czélul tűzte a szabadkőművesség ismeretének népszerűsítését, megragadjuk az alkalmat, hogy olyan olvasóinknak, kik csak hírből ismerik azon, az egész világot átfonó szövetséget, — az alatt teljes czímével körülírt irat alapján, összevont ismertetéssel kedveskedjünk.

Furcsa ironiája a történetnek, hogy a szabadkőművesség, melyet annyi pápa üldözött, annyi atokkal sujtott: eredetét a keresztény egyházból veszi. Vannak azonban, kik azt egészen Salamon király, sőt Mózes idejére viszik vissza. A történetnyomozás ellen kiderítette, hogy a szabadkőművesség első nyomai csak a Krisztus utáni VI. században mutatkoznak.

530-ban Kr. u. ugyanis Benedek szerzetes eltökélte magát arra, hogy az eddig Ázsia- és Afrikában bevett szerzetességet Európában is meghonosítsa, de nem csupán olyaténkép, hogy dolga szemlélettel s imádság legyen merőben, hanem munka is. Rendszabályt állapított meg tehát, melynek nyomán elegendő számú szerzetes társult arra, hogy szegénység- és engedelmességben dolgozzék és imádkozzék, a választott rendfőnök alatt. A tuncyáság tilos vala s azért a szerzetesek a vidéket, melyen laktak, megművelék, később zárdákat és templomokat építettek és miután vagyonuk megyarapodott, a kolostor körül alattalokat telepitettek meg s helyezték védelmük alá. Akkor főképp építésre adták magukat, ami a matematika és mértan ismeretét kívánta; az ujon belépő szerzeteseket egy idősebb és tapasztaltabb tanította és eként lőnek a szerzetesek építészeti iskolákká. Az ilyen mű szerzetesek Német-, Olasz-, Francia- és Angolországban elagáltak, uralkodók s fejedelmek alapítóleveleket állítottak ki számukra, sőt magok is beléptek, ajátatos férfiaknak a nép minden osztályából egybeseregő sorában. Saját osztály keletkezett: a világi szerzetesek (laikusok) osztálya. Ezek többnyire szerzetes ruhát viseltek s a rend szabályához képest éltek. — Miután a szerzetesek meggazdagodtak, ezen laikusokra ruházták az építkezések munkáit és magoknak legfőbb a felügyeletet tartották fön. Később ez is megszűnt. A laikusok megvál-

lak a szerzetektől és oda telepedtek le, ahol munkára akadtak: a püspöki székhelyeken, mint: Magdeburg, Lübeck, Bréma, Köln, Bécs, Regensburg, Strassburgban és egyebütt. — A püspök azután az ily vándor szerzetesek vezetőjével rendszeren szerződést kötött, ez pedig — most már „köfaragó testvéreknek“ nevezett — társaival, akik eszerint a szerzetesek alattalóiból szabad bémunkásokká lőnek. Az ily testvéresületeknek ekép kézművesi alkotmányuk, kézművesi joguk képződött, mely sokat átvett a benczés és hasonló szerzetesrendektől.

Előtte e testvéresületek egymástól külön éltek „építő sátraiiban“; hanem később, hogy a „kontárok“ (Pflücher), azaz „építő sátorhoz“ nem tartozó kézművesek, úgy a saját magok versenyé ellen megóvják magokat: egymással egyesültek. Az első ilyetén „testvéresülés“ Regensburgban 1459-ben történt. Itt szabályoztatott az „építő sátrak“ alkotmánya; itt jelentettek ki a strassburgi, bécsi, kölni és zürichi „fő-építő sátrakul“ és a mindenkor strassburgi kézműves mester tététt fő bíróvá és főnékké. A strassburgi sátor ezen főlébvalósága 1707-ig tartott, amidőn a német sátrak egészen elváltak a francziáktól.

Azóta e sátrak lejjebb szálltak hírküben; az Európa-szerte elterjedt iparszabadság pedig teljesen eltörülte őket.

Szervezetüket leirni messzire vezetne; elég annyi, hogy érzésben sokat átvettek a szerzetes életből. „Testvérek“ nek hittak egymást; idegenek felvételét bizonyos ceremóniákhoz kötölték; jelképekben taníták mesterségüket; egyes számoknak (3, 5, 7, 9), színeknek (arany, kék), virágoknak (fehér rózsza, mint a hallgatóság jelének) képleti jelentést tulajdonítottak sat.

A szerzetektől elvált — fön említett — laikusok közül Olasz- és Svédországba, de legfőbbben a németek közül Angol- és Skótságba mentek át a 13. század vége táján és átvitték magokkal a német sátor-szervezetet is. Itt neveztek a sátrakat először „páholyoknak“ (loge a latin locus-tól). Hanem itt is lehangyallottak csakhamar; miközben egy sajtáságos eset történt.

I. Károlynak 1649-ben lefejeztetése után a királyság bukott ugyan, de nem a nemesség, mely a lefejezett király fiát akarta trónra emelni. A nemesség, nem folytathatván Cromwell, a közlársaság protektora miatt nyíltan üzemelt, az angol „szabadkőművesek“ (free masons) köpenye alá bujt, annál gyanultanabban, mivel a ravasz Cromwell sem sejté, hogy a „páholyokban“ a királyi reactio gyűlhelye van. A legelső nemesi családok kértek ide bebecsátást, és nyertek is, nem gyanítva az angol szabadkőművesek: kinek szolgálnak eszközül. Az új testvérek „befogadott szabadkőműveseknek“ nevezettek és már egy év múlva (1650), meghaladta számuk az igaziakét. — Most a „testvéresület“ három fokozatra oszlott; sőt a tanítvány, légeny és mester három fokozatán kívül egy negyedik, az ugynevezett Andráslavagok fokozata is keletkezett, melybe csak a nemesi össezesükök fogadtattak be, kiknek végre sikerült II. Károlyt 1660-ban trónra

ültetni, mely szolgálatokért az új király a szabadkőműveseknek „királyi mesterség“ czímet adott. Eredetire nézve a szabkőművesség tehát nem forradalmi, sem antimonarchikus. — II. Károly megválasztásával elesvén a politikai indok, a „testvéresület“ a társadalmi élvekhöz fordult és így vesztett jelentőségéből. — Ekkor (1666. szept. 2.) tűz ütött ki Londonban s ez az egész várost elhamvasztá. 89 templom és 14.000 ház lett a lángok martalékává. Mire az építő kedv ismét föleledt és a Wrenn építő mester vezetése alatt álló páholyok Londont újra felépítették. Vilmos király halálával (1702) teljesen téllenségbe sulyedtek a páholyok és 1716-ban már csak négy páholy volt Londonban. Wrenn halála után e négy páholy az „almafához“ czímettel vendégülönt gyűlést tartott, amidőn elhatározták „Anglia nagy páholyává“ egyesülni. 1717. június 24-én közös ülésbe gyűltek össze a „ludhoz“ czímű vendégülönt és Sayer Antalt új nagymesterré választák. Ugyanitt határozta emelték: hogy önálló társaságá alakulnak; hogy a „testvéresület“ czéljaul, a rangvallási és politikai nézet különbségből eredő, s a polgári egyetértést s nyugalmat zavaró hangulatot lelohaszszak és csupán közhasznu, emberies ügyeket hánynak meg; hogy azonban minden osztályból befogadnak tagokat s a régi szokásokat és fokozatokat megtartják; végre, hogy egyedül a „nagy páholy“ okmánya által megengedett páholy tekintethessék jogosultnak. — Ezután az öszes, egyesült páholyok alkotmányának kidolgozásához láttak. Anderson Jakab elkész állította össze a páholyok iratai alapján az alkotmányt, mely 1722-ben el is fogadtattott és az ország többi páholyai által is közhelyesséssel aláíratott s kinyomtatott.

A merőben humanitárius czélul világszövetségnek az „Anglia nagy páholya“ által megpendített eszméje mindenütt tetszéssel találkozott. A világ minden részéből fölvetették magokat az esetleg Angliában tartózkodók a nagy páholyba és hazájukba visszatérve, apostolai lettek a humanitárius tanoknak. Mihelyt egy helyen eligen voltak, az angol nagy páholyt felkérték, páholy alapításának engedélyezéséért s ha az a kérés egyéni jelleméből meggyőződött, hogy ezek az 1717-ben vallott elvek értelmében fog munkálkodni, az engedélyt megadta. Egy országban több páholy is alakult; amiért is az angol nagy páholy, felügyeletének megkönnyítése czéljából az ország legelőkelőbb páholyára ruházta — mindazáltal fölfüggyelele alatt — az igazgatás és felügyelet jogát. Minthogy azonban fejedelmek gyanuja és más okok a belföldi páholyoknak külföldiekétől való függését nem tevék tanácsossá, egyes páholyok az „Anglia nagy páholya“ beleegyezésével vagy anélkül tölle elszakadtak és külön „nagy páholyokat“ alapítottak, melyek azért lényegre nézve nem térnek el amattól. — És most Ausztrián s Oroszországon kívül az egész világon elterjedtek a szabadkőműves páholyok; Anglia- és Dániában, Svéd-, Norvég- és Németországban s Braziliában vagy maga a fejedelem, vagy családjának valamely tagja áll az ország nagy páholyának élén. II. vagy nagy Frigyes, porosz király és Mária Terézia, magyar

királynő férje, Ferencz a szabadkőműves szövetségnek nagy pártfogói és páholyuknak szorgalmas látogatói voltak. — 33 —

Közgazdaság.

+ Lapunk multkori számában említett tettünk egy emlékiratáról, mely a temesvári kereskedelmi és iparkamarai tagok új választásának elrendelését czélozta sürgetni a kereskedelmi minisztériumnál! A kormány azonban ez emlékirat beadását megelőzte augusztus 27-éről kelt és a temesvári polgármesterhez intézett leiratában, mely a kamarai választásoknak legfőbb f. évi október közepéig leendő megejtését rendeli el. Torontálmegye is e kamara kerületébe tartozik és ama leirat szerint Nagy-Beckerek részére két tag választandó az iparos, és kettő a kereskedő osztályból; Pancsova részére egy a kereskedő, s kettő az iparos osztályból; Nagy-Kikinda részére szintén kettő az iparos s kettő a kereskedő osztályból. Az idézett min. rendelet felszólítja Temesvár városát, hogy a szükséges előmunkálatokat azonnal megkezdeje és választóbizottságot alakítson, mely azután a választás napját is kitűzni fogja. Temesvár képviselőtestülete f. hó 2-án már szakbizottsági ülést is tartott és a választóbizottság 15 tagját kijelölte, azután a szept. 3-diki rendkívüli közgyűlésben valóban meg is választattak. — Akarjuk hinni, hogy Nagy-Beckerek is gyorsan meg fognak tétetni a hatóság részéről a kamarai tagok választása iránt való intézkedések és csakhamar új életre fog ébredni a helybeli iparosok és kereskedők kívánalmait és érdekeit szintén képviselni fogó temesvári keresk. és iparkamara. „Uj életre“ mondjuk, mert Torontálmegye kereskedői és iparosai vajmi kevés hasznót lúztak az eddig fenállott kamarai működésből. Nagy-Beckerek városának kereskedői és iparosai magok körülbelül 1100 főt fizetnek évenként kamarai járulékat fejében; az igaz, hogy pontosan beki-vánják tölük, de mindekkoraig nincsen a pénzüknek látszatja. Helyesen tesznek ennél fogva ök és a megye öszes érdekeltjei, ha vállvetve, egyesült erővel és erélyesen sürgetik, hogy vegye számba az ujon születendő, temesvári k. és i. kamara, hogy nekik is számos öhajuk és számtalan panaszuk van, amik betöltést és orvoslást kívánnak, hogy nekik is joguk van követelni, miszerint érdekeik képviseltetést nyerjenek.

Szerkesztői nyiltposta.

V. E. Csenej. Magas rüptü soraidban kifejezett aggodalmadat olvasd el. Ez izenetem költői oldala; — prózai oldala pedig az, amit leveleimben már többször említettem.

K. L. Gyér. Sajnálom, hogy „nyilt levelek“ nem lévén tárgya, hanem csak személye, akit erősen dorongol, közlés iránt tett kívánságának nem tehetek eleget. Azzal az urral nem tanácsos össetüzni; ö meszelőnyéllel szokott hadakozni. A könyv utnak indul; szives ígéréteért köszönet.

H I R D E T É S E K.

3554. sz. k. i. 1875.

Hirdetmény.

(193—1)

A városi képviselő testületnek 1873 évi július 31-én 338. számú közgyűlési határozatához képest ezenel közhíre tétetik: hogy az utczák kivilágításához szükséges mintegy 75 mázsa petroleum szállítása végett f. é. szeptember 19-ik napján délután 3 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a valóközni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezenel, meghivatnak.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órák ideje alatt az árlejtés napjáig a II-ik tanácsnokai irodában mindég megtekinthetők.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi szeptember 6-án.

Kulifay Lajos,
polgármester.

3. 3554.

Kundmachung.

Auf Grund des Beschlusses der städt. Repräsentanz vom 31. Juli 1873, 338. wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht, daß wegen Lieferung der zur Gassenbeleuchtung nöthigen 75 Centner Petroleum, die öffentliche Minuendo-Vicitation am 19. September l. J., um 3 Uhr Nachmittags, in dem hiesigen Rathsaale abgehalten wird, zu welcher die Unternehmungslustigen mit dem 10% Kneufende versehen, eingeladen werden. Die Vicitations-Bedingnisse können während den Amtsstunden bis zum Vicitationsstage in der Kanzlei des II. Senators eingesehen werden.

Gr.-Beckereck, am 6. September 1875.

Ludwig Kulifay,
Bürgermeister.

Br. 3554.

Објава.

Услед закључка варошког представништва од 31. јулија 1873, бр. 338, овим се до општег знања ставља: да ће се ради набаве за осветљење совака нужнија 75 центи петролеума 19. септембра т. г. у 3 сата после подне у оварошкој дворани минуендо лицитација држати, на коју се подузимачи са 10% пишманљуком позивају. Лицитацона услова могу се за време званични сагова до дана лицитација у званију II. сенатора прегледати. У Бел.-Бечкереку, 6. септембра 1875.

Лудвиг Кулифај,
градоначалник.

10009. sz. 1875.

(192—3)

Pályázati hirdetmény.

Az 1874. évi VIII. t. c. rendelethez képest 1876. év január 1-én a méterrendszer életbe léptetendő lévén, tek. Torontálmegye közönségétől f. é. május 3-án 98. sz. alatt hozott határozatában nyert felbízás folytán a nagy-

becskereki, zombolyai és módosi mértékhitelítő hivatalok számára szükséges mértékhitelítő hivatalok betöltésére ezenel pályázat nyitattik meg azzal, hogy a hitelítőnek a fennli határozattal megállapított fizetése a befolyandó s évnegyedenként kiszolgáltatandó hitelítési díjak 1/3-át képezi, és hogy az ezen hitelítő hivatalokra pályázók ezen szakmában kellő jártasságukat tanúsító bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket alólított alispáni hivatalnál f. é. november 20-ig benyújtani kötelesek.

Kelt N.-Beckereken, 1875. évi augusztus 31-én.

Torontálmegye alispáni hivatala.

5093. sz. — polg. 1875.

(184—3*)

Hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. törvényszék részéről közzététtik, hogy Török-Becsen székeli kir. közjegyző Istváni István közjegyzői irodáját Török-Becsen 1875. évi szeptember 1-én megnyitja, kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi augusztus 30-án tartott soron kívüli polgári üléséből.

Hoszsú György,
kir. tszéki h. elnök.

746. sz. tk. 1875.

(194—3)

Árverési hirdetmény.

Ezenel közhíre tétetik, miszerint a nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztályának folyó évi február 27-én 746. sz. alatt kelt végzésével Iliszin Szára által képviselt kk. Iliszin Uros részére a mellenczei 636. telekjegyzőkönyvi számú ingatlanra nézve, elrendelt árverés f. évi augusztus 23-án sikert nem eredményezvén, második árverési határidőül f. évi szeptember 23-ik napja tűzött ki.

Kelt Nagy-Beckereken, 1875. augusztus 31-én.

Jakabffy Titus,
kir. tszéki jegyző, mint kiküldött végrehajtó.

Árverési jelentés.

A bega-szt.-györgyi főhaszonbérletesség felosztása következtében

vasárnap f. é. szept. 12-én, délelőtt ökrösszekerek, ekevasak, hengerek, boronák, szalmagereblyék, valamint mindennemű másféle gazdasági szerszámok a legjobb állapotban nyilvános árverés útján

szabad kézből a legtöbbet ígérőnek el fognak adatni.

Ugyanott adatik el egyszerűsind, négy, majdnem ujonatuj szalmafütesre berendezett, legújabb szerkezettü gözespléjgép, továbbá finom réti széna, szalma és polyva (murva).

Bővebb felvilágosítás szerezhető a főhaszonbérletesség irodájában B.-Szt.-Györgyön. (174—)

3781. sz. 1875.

(190—3)

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezenel közhíre tétetik, hogy Fránkl Lipót végrehajtó részére 57 ft. tölke és jár. kielégítése végett Oppert Ignác és Berta végrehajtást szenvedettől lefoglalt és Szt.-György község 478. sz. tjkönyvben 319 ftra becsült ingatlan vagyonának végrehajtás utáni elárverése elrendeltetvén, ennek a szt.-györgyi községhez nál leendő eszközlése első határidőül 1875. évi október 13-ik, szükség esetében második határidőül november 13-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodikknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10% -t az árverésnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszerűsind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében lakkak, felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelenték be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi július 21-én tartott ülésében.

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Arsenov Arkadia végrehajtató részére 48 ft. tőke és jár. kielégítése végett Glavas Bánkó végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a franyovai község 154. sz. tjkönyvben 1628. r. sz. alatt felvett s 60 ftra becsült pótkertre nézve a bírói árverés elrendelvényével, ennek a franyovai községhez leendő eszközlése első határidőül 1875. évi október 11-ik, szükség esetében második határidőül november 11-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt 10 frtot az árverező kiküldöttétől letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovich Pál h. ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi május 19-én tartott ülésében.

4809. sz. 1875.

(187-3)

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Mallász Antal, helybeli lakos mint végrehajtató részére 1500 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Sloits György és Flóra, kis-toraki lakosok mint végrehajtást szenvedettől lefoglalt és Kis-Torák község 142. sz. tjkönyvben felvett 4280 ftra becsült ingatlan vagyonára a bírói árverés elrendelvényével, ennek a kis-toraki községhez leendő eszközlése végett első határidőül 1875. évi október 15-ik, szükség esetében második határidőül november 16-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi augusztus 14-én tartott ülésében.

1586. sz. 1875.

(188-3)

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Arsenov Arkadia végrehajtató részére 32 ft. tőke és jár. kielégítése végett Mainszy Rachilla és Marina végrehajtást szenvedettől lefoglalt a franyovai község 986. sz. tjkönyvben 1812. r. sz. a. foglalt, 60 ftra becsült pótkertre nézve a bírói árverés elrendelvényével, ennek a franyovai községhez leendő eszközlése végett első határidőül 1875. évi október 11-ik, szükség esetében második határidőül november 11-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt 12 frtot a kiküldöttétől letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi május 19-én tartott ülésében.

4426. sz. 1875.

(191-3)

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Milletits C. G. végrehajtató részére 11 ft. 27 kr. és jár. kielégítése végett Milya János végrehajtást szenvedettől lefoglalt és N.-Beckerekéi községe 1280. sz. tjkönyvben felvett 420 ftra becsült ingatlan vagyonának végrehajtás utjánai elárverezése elrendelvényével, ennek a telexkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközlése első határidőül 1875. évi október 14-ik, szükség esetében második határidőül november 15-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi július 21-én tartott ülésében.

3897. és 3911. sz. 1875.

(186-3)

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Milleits C. G. végrehajtató részére 52 ft. és 18 ft. o. é. tőke és járuléki kielégítése végett Daitis Gyoka végrehajtást szenvedettől lefoglalt és N.-Beckerekéi községe 1578. sz. telexkönyvben felvett 305 ftra becsült ingatlan vagyonának végrehajtás utjánai elárverezése elrendelvényével, ennek a telexkönyvi hivatal helyiségében leendő eszközlése első határidőül 1875. évi október 8-ik, szükség esetében második határidőül november 10-ik napján mindenkor délelőtti 10 órákor tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telexkönyvi hivatalban, és az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdts. 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától, számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi július 21-én tartott ülésében.

3189. sz. 1875.

(185-3)

Arverési hirdetés.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Joszity Andria végrehajtató részére 8 ft. és járuléki kielégítése végett Arszity Szrebrnyakov Mákra végrehajtást szenvedettől lefoglalt 14 ftra értékű különféle ingóságok egy a szerb-ittebei község 443. sz. tjkönyvben tulajdonánál felvett és 225 ftra becsült ingatlan vagyonra nézve a bírói árverés elrendelvényével, ennek a szerb-ittebei községhez leendő eszközlése első határidőül 1875. évi október 9-ik, szükség esetében második határidőül november 9-ik napja, mindenkor délelőtti 10 órákor tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, mert ellenkező esetben a részükre

Jankovits Pál h. ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdts 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi június 26-án tartott ülésében.

4980. sz. 1875.

(183-3)

Hirdetés.

A nagy-beckerekéi kir. törvényszék telexkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy vagyonbuktott Rohonczy Aladár csödtömegéhez tartozó ingatlanokra nézve f. é. július 21-én 4716. sz. a. 1875. évi szeptember 24-ére, esetleg 1875. évi október 25-ére rendelt és már hírlapilag közzétett árverésre vonatkozó árverési feltételek azon része, mely szerint a legtöbbet ígérő vevő tartozna a vételár harmad részét az árverésnél azonnal lefizetni — oda módosítatik, miszerint „a legtöbbet ígérő vevő tartozik a bánatpénzt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a vételár harmad részéig kiegészíteni.”

Mely módosítás ezennel közüdomásra adatik. Kelt a nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztályának, 1875. évi augusztus 14-én tartott ülésében.

6016. sz. polg. 1875.

(182-3)

Hirdetés.

A nagy-kikindai kir. e. f. törvényszék részéről ezennel közzé tétetik, hogy Dr. Kormos Béla, torontálmezei nagy-szt.-miklósi kir. közjegyző, közjegyzői irodáját Nagy-Szt.-Miklóson 1875. évi augusztus 1-én megnyitotta.

Kelt a nagy-kikindai kir. törvényszéknek 1875. évi augusztus 7-ik napján tartott polgári üléséből.

6748. sz. ajkv. 1875.

(179-3)

Hirdetés.

A temes-begavölgyi vízszabályozási társulat feletti felügyelettel és ellenőrkedéssel az 1871. évi 39. t. cz. 10. §-a értelmében megbízott temesvármegyei törvényhatósághoz a temes-begavölgyi vízszabályozási társulat által a Rojga csatorna alsó részére vonatkozó következő műtervezetek bemutatásával, ezen tervek a fentebbi törvénycikk 12. §-a értelmében f. évi augusztus 20-tól szeptember 19-ig bezárólag a torontálmezei zichyfalvi járás szolgabiroóságánál közszemlére kitétetnek, úgy mint

- A) helyzeti rajz (53-88+88),
- B) hosszszelvény,
- C) keresztelvények,
- D) költségvetés a jobb parti töltésről,
- E) ugyanaz a bal parti töltésről,
- F) költségvetés a meder mélyítésről,
- G) költségvetés a jobb parti rakomány leásásáról,
- H) költségvetés a bal parti rakomány leásásáról,
- I) költségvetés és kiszámítás a töltés kiegészítésére még szükséglenő anyagról,
- K) költségvetés az összes földmunkálatokról, és végre
- L) műszaki leírás.

Felhivatnak az érdekeltek, hogy a tervezetekre vonatkozó nyilatkozataikat, esetleg felszólamlásaikat a fentebbi határidő alatt a Bánlakon székelő zichyfalvi járás szolgabiroóságánál nyújtsák be.

Temesvárott, 1875. augusztus 16-án.

Röth László,
alispán.

6300. sz. ajkv. 1875.

(180-3)

Hirdetés.

A temes-begavölgyi vízszabályozási társulat feletti felügyelettel és ellenőrkedéssel az 1871. évi 39. t. cz. 10. §-a értelmében megbízott temesvármegyei törvényhatósághoz a temes-begavölgyi vízszabályozási társulat által az Ó-Bega-Beregszó folyó egy részére és pedig a Czifra hodája hidjától a Csinárisi erdőig vagyis 101+70 öl profiltól a 180 profilig terjedő vonalára vonatkozó következő tervezetek bemutatásával, ezen tervek az idézett törvény 12. §-a értelmében f. évi augusztus 20-tól szeptember 19-ig bezárólag a torontálmezei csenei járás szolgabiroóságánál közszemlére kitétetnek u. m.

- A) helyzeti rajz,
- B) hosszszelvény,
- C) keresztelvények,
- D) költségvetés a meder mélyítésről,
- E) költségvetés a jobb parti töltés és csatorna partja közti leásásról,
- F) ugyanaz a bal parti töltés és csatorna partja közti leásásról,
- G) költségvetés a jobb parti töltésvonalról,
- H) ugyanaz a bal parti töltésvonalról,
- I) költségvetés és kiszámítás a medermélyítés és partleásás által nyert anyagnak a töltés építésre lett felhasználása után még a töltés kiegészítésre szükséglenő anyagról,
- K) költségvetés az összes földmunkálatokról
- L) műszaki leírás.

Felhivatnak az érdekeltek, hogy a tervezetekre vonatkozó nyilatkozataikat, esetleg felszólamlásaikat a fentebbi határidő alatt a csenei járás szolgabiroóságánál nyújtsák be.

Temesvárott, 1875. augusztus 16-án.

Röth László,
alispán.